

Failleri biliyoruz, katillerin peşindeyiz!

Türkiye tam 7 yıl önce tarihinin en büyük kitle katliamlarından birini yaşadı. O günden bu yana süren yargı sürecinde ise tüm sorumluların cezalandırılması ve gerçek adaletin sağlanması için katliam mağdurları ile birlikte adalet talebini dile getirerek hukuk mücadelesi vermeye devam ediyoruz. 7 yıldır süren bu süreci; katliamın gerçek faillerinin ortaya çıkarılmasına yönelik çabamıza karşılık, gerçek faillerin ve katliamda rolü bulunan, katliam faillerini azmettirenlerin gizlenmeye çalışıldığı bir mücadele olarak nitelemek yanlış olmayacaktır.

Bütün bu mücadele içerisinde en çok çaba gösterdiğimiz konuların başında hiç şüphesiz gerçek faillerin tespit edilerek cezalandırılmalarını sağlanması geliyor. Fakat yargılama boyunca bu çerçevede mahkemeye sunduğumuz gerçek faillerin açığa çıkarılmasına yönelik taleplerimizden en önemlileri inatla reddediliyor. Kabul edilen kimi taleplerimiz ise ilgili kurumların ilgisiz cevapları sebebiyle dosyayı aydınlatmaktan çok uzak. Bütün bu dirence karşın 7 yılda dosyaya gelen binlerce evrakta ortaya çıkan bazı saklanamaz gerçekler var.

- IŞİD örgütlenme ve faaliyetlerinin 2012'den itibaren Emniyet tarafından bilindiği, katliam faillerinin adım adım izlendikleri, yaptıkları her şeyden yıllardır devletin haberdar olduğu yani katliamı gerçekleştirenlerin bilinmeyen gizli militanlar olmadığı,
- Katliamın hemen öncesinde miting gibi toplanmalara canlı bomba saldırısı olabileceğine dair 60'dan fazla istihbarat bulunmasına rağmen Ankara Emniyetinin bu istihbaratları dikkate almadığı,
- Katliam öncesinde ve sonrasında yıllarca örgütün sınır emiri olarak görev yapan İlhami Balı ve ekibinin sınırda örgüt militanlarının ve bombaların geçişini sağlarken askerlerle her türlü pazarlık yaptığı, birbirlerine yardımcı oldukları ve bunlar yapılırken telefonlarının dinlendiği halde hiçbir şey yapılmadığı, sınırın IŞİD militanlarına tamamen açık olduğu ve hatta askerlerin IŞİD militanlarına yardım ettiği, bavullarını taşıdıkları,
- Halen firari olan ve kırmızı bültenle aranan katliam faillerinden Nusret Yılmaz'ın yurtdışından 2 kez Türkiye'ye iade edilmesine rağmen serbest kaldığı,
- 2015'te Türkiye'deki IŞİD katliamlarını organize eden ve hakkında yakalama kararları bulunan Yunus Durmaz'ın yeri ve telefonu tespit edilmesine rağmen yakalanmadığı,
- Katliam sanıklarından Ahmet Güneş'in üzerinden bir esiri infaz ettiklerine dair görüntüler çıktığı halde tahliye edilerek Suriye'ye kaçıp yeni katliamlar örgütlemesini sağladığı,
- Gaziantep'te tüm katliam faillerinin bulunduğu ve IŞİD'in eğitim ve faaliyet merkezi olarak kullandığı derneklerin faaliyetleri bilinmesine rağmen yıllarca militan yetiştirilmesine göz yumulduğu,
- Yıllarca çatışma bölgelerinde eşleriyle birlikte kalan, nöbet tutan, örgütten maaş alan, eğitim çalışmaları yapan kadınların beraat ettirildiği,
- Ebu Zeyneb kod adlı IŞİD'linin katliamın talimatını verdiği halde yargılamaya dahil edilmediği,
- En önemlisi canlı bombaları Ankara'ya getirenlerden Yakub Şahin hakkında katliamdan 10 gün önce bomba malzemesi aldığı ihbar edilmesine rağmen hiçbir işlem yapılmadığı, hakkındaki ihbar evraklarının da dava dosyasından çıkarıldığı, böylece delillerin gizlendiği ve mahkemeden saklandığı ortaya çıktı.

Bunca gerçeğe ve somut deliller ortadayken, IŞİD'in örgütlenmesine ve faaliyetlerine dokunmayarak ve hatta delilleri gizleyerek açıkça suç işleyen kamu görevlilerine ise bugüne kadar tek bir soruşturma dahi açılmasına müsaade edilmedi. 7 yıl sonra bugün geline nokta hala bütün gerçekler karşısında özellikle kamu görevlilerinin işlediği suçlar bakımından yargı makamları da dahil olmak üzere devletin

bütün mekanizmaları, işlenen bu suçları gizlemek için tam bir işbirliği içerisinde üç maymunu oynamaya devam ediyor.

Nitekim geçtiğimiz yaz aylarında 10 Ekim katliamı ile ilgili yargılanan tutuklu sanıkların 2018 yılında karar verilmiş olan dosyası ile ilgili Yargıtay kararı açıklandı. Böylesi kapsamlı bir dosya için olağanüstü bir hızla verilen karar, tıpkı istinaf mahkemesi kararı gibi dosyanın esasına ve temyiz sebeplerimize dair hiçbir hukuki değerlendirme içermeyen, böylesi bir katliam yargılamasına yakışmayan gayri ciddi niteliğiyle tarihe geçti. Bütün bunlar Ankara katliamıyla ilgili yargılama süreçlerinin gerçek suçluların açığa çıkmaması için bir an önce bitirilmeye çalışıldığını açıkça gösteriyor. Bu nedenle de Anayasa Mahkemesine başvuru yapıldı.

Öte taraftan 10 Ekim mağdurları ve ailelerinin üzerinde katliam anından itibaren başlayan ve bugüne kadar hiç değişmeyen sürekli bir baskı politikası uygulanıyor. 10 Ekim anmaları sürekli yasaklanıyor, katılanlar gözaltına alınıyor ve şiddet görüyor. 10 Ekim katliamını protesto eden yüzlerce kişiye davalar açıldı, binlerce kişiye idari para cezaları ve çeşitli disiplin cezaları uygulandı. Böylece katliam unutturulmaya, mağdurlarının sesi kısılmaya, kamuoyunun bu konuya ilgisi azaltılmaya çalışılıyor. Asıl suçlular korunup kollanırken, katliam mağdurlarının suçlu gösterilmesi kabul edilemez.

2015 yılında yapılan katliamların Türkiye siyasi ve toplumsal hayatı üzerindeki etkileri aradan geçen 7 yıla rağmen hala tartışılıyor. Ülke tarihinin belki de en karanlık dönemlerinden biri olan o süreç aydınlanmadıkça da tartışılmaya devam edileceğini biliyoruz. Zira 2015 haziran kasım ayları arasında yaşananların failleri yargılanmadan, Türkiye’de yeni katliamların ve katliamlara yol açan siyasi iklimin önlenemeyeceğini 7 yıldır söylüyoruz. Dolayısıyla gerçek faillerin ortaya çıkarılması için 2015 yılında yaşanan katliamlara ilişkin kim ne biliyorsa üstü kapalı konuşmayı bırakıp, mahkemelere ve savcılıklara bildikleri her şeyi anlatmak zorundadır. 10 Ekim katliamının aydınlatılmasının demokratik bir Türkiye için ne kadar önemli ve zorunlu olduğunun bilincinde olan herkesi bundan sonra da aynı kararlılıkla davamıza sahip çıkmaya, mücadelemize omuz vermeye çağırıyoruz. Failleri tanıyoruz, katillerin peşindeyiz.

#### 10 EKİM ANKARA KATLİAMI DAVASI AVUKAT KOMİSYONU

